

РЕШЕНИЕ

№ 3890

гр. София, 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 07.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3020** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл от АПК във връзка с § 27 ал.2 т.1 от ПЗР към ЗИД на ЗСПЗЗ.

Образувано е по жалба на И. Б. А. срещу Решение № 1891 от заседание на Общински съвет –С., проведено на 23.02.2023г, Протокол № 46 в ЧАСТТА по т.2 с която на осн. чл. 21 ал.1 т.8 от ЗМСМА и чл. 8 ал.1 от ЗОС се отказва да се предостави за възстановяване на наследниците на Л. Т. С. изрично посочените общински недвижими имоти, находящи се в землището на [населено място], а именно:

2.1. Проектен имот № 23039.3.388 /попадащ в имот кад. № 23039.3.107, АОС 13710/ 2015/,

2.2. Проектен имот № 23039.3.390 /попадащ в имот кад № 23039.3.107, АОС 13710/ 2015г.

2.3 Проектен № 23039.9.493/ попадащ в имот кад № 23039.9.308, АОС 18964/ 2022г.

Твърди допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и необоснованост. Счита, че в процедурата по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ не била предвидена процедура по отказ и неприемане на искането.Общинският съвет няма правомощия на откаже приемането.Излага доводи и за немотивираност. Моли решението в оспорената му част да бъде отменено и преписката върната със задължителни указания Общинският съвет да предостави съгласно чл. 45ж ППЗСПЗЗ признатите проектни имоти.Претендира разноски.

Ответникът по жалбата – Общински съвет –С. не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.1 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателката като наследник на Л. С. е сезирала на 12.09.2022г Общинска служба "Земеделие" -гр. С. да ѝ бъде възстановено правото на собственост по реда на § 27 ал.2 т.1 от ПЗР към ЗИД на ЗСПЗЗ.

По повод докладна записка от кмета на [община] от 2.02.2023г до Председателя на Общинския съвет С., депозирана във връзка с постъпило мотивирано искане с вх. № 5800-62/21.09.2022 г. на Началника на Общинска служба "Земеделие" относно предоставяне за възстановяване на наследниците на Л. С. на конкретно посочени проекти имоти, представляващи земеделска земя, находяща се в землището на [населено място] е взето процесното Решение № 1891 от заседание на Общински съвет –С., проведено на 23.02.2023г, Протокол № 46 оспорено в ЧАСТТА по т.2 с която на осн. чл. 21 ал.1 т.8 от ЗМСМА и чл. 8 ал.1 от ЗОС се отказва да се предостави за възстановяване на наследниците на Л. Т. С. изрично посочените общински недвижими имоти, находящи се в землището на [населено място], а именно:

2.1. Проектен имот № 23039.3.388 /попадащ в имот кад. № 23039.3.107, АОС 13710/ 2015/,

2.2. Проектен имот № 23039.3.390 /попадащ в имот кад № 23039.3.107, АОС 13710/ 2015г,

2.3 Проектен № 23039.9.493/ попадащ в имот кад № 23039.9.308, АОС 18964/ 2022г.

За да постанови решението в оспорената му част, ответникът е посочил, че имотите са идентифицирани в местности, които са различни от признатите за възстановяване.

Процесното решение е постановено от компетентен орган- Общински съвет-гр. С.. Законодателят е регламентирал правомощие именно на общинските съвети да приемат такива актове, с които да предоставят за възстановяване правото на собственост имоти, актувани като общинска собственост по чл. 19 от ЗСПЗЗ, на лицата, чието право на собственост до този момент не е възстановено, за които по една или друга причина, макар правото на собственост да е било признато реално, такова не им е било предоставено.

Решението е прието на редовно заседание на общинския съвет на 23.02.2023г. /т. 7 /, като гласуването на решението е поименно с 22 гласа „за“ /л. 52 и л. 53/.

На следващо място, съдът счита че не са изпълнени изискванията за форма на акта, тъй като липсва посочване на установеното от фактическа страна, а само са изброени правни основания, и то общите такива по чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА и чл. 8, ал. 1 от Закона за общинската собственост, но не и относимите, регламентиращи сложния фактически състав на процедурата по възстановяване правото на собственост по § 27, ал. 2, т. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ, във вр. с чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ. Липсва също

правна обосновка на акта, доколкото очевидно не представлява такава мотивиране на акта с единственото посочване: " с мотив, че същите /имотите/ са идентифицирани в местности, които са различни от признатите за възстановяване". Допуснато е съществено нарушение на административнопроизводствените правила - нарушена е императивната разпоредба на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, съгласно която индивидуалният административен акт следва да съдържа задължително като реквизити фактически и правни основания за издаването му, т. е да е мотивиран. Константна е практиката на Върховния административен съд, че неизлагането на конкретни мотиви е нарушение на законното изискване за форма на административния акт, което препятства осъществяването на контрол за законосъобразност на акта от страна на съда и е самостоятелно основание за неговата отмяна.

В ЗСПЗЗ и в ППЗСПЗЗ е регламентирано специално производство в хипотезата на чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, при която за земеделските земи, правото на собственост върху които е признато, но не може да бъде възстановено в съществуващи (възстановими) стари реални граници поради това, че се намират в границите на урбанизираните територии (населени места) или са извън тях, но са застроени или върху тях са проведени мероприятия, които не позволяват реалното им връщане, собствениците, респективно техните наследници имат право на обезщетение по тяхно искане с равностойни земи от държавния или от общинския поземлен фонд и/или с поименни компенсационни бонове. Съгласно относимата за случая ал. 2 - когато лицата по ал. 1 са поискали обезщетение с равностойни земи, обезщетяването е: 1. със земи от общинския поземлен фонд, определени от общинския съвет въз основа на мотивирано предложение на общинската служба по земеделие - когато земите, върху които собствеността не може да се възстанови поради обстоятелствата, посочени в ал. 1, са застроени с обекти, които са общинска собственост; и 2. със земи от държавния поземлен фонд - в останалите случаи.

Според разпоредбата на чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ, Общинската служба по земеделие постановява решение за определяне правото на обезщетение на собствениците по реда на чл. 10б, 10в и 35 ЗСПЗЗ, в което се посочва стойността на обезщетението.

Съгласно чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ общинската служба по земеделие представя мотивирано искане до кмета на общината в случаите по § 27, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ, към което прилага за имот с признато право на възстановяване в стари реални съществуващи или възстановими граници с решение по чл. 18ж, ал. 1 на общинската служба по земеделие или със съдебно решение, скица-проект на имота, издадена от общинската служба по земеделие или от службата по геодезия, картография и кадастър. Въз основа на искането кметът на общината внася преписката в общинския съвет, който се произнася на първото си заседание след постъпване на искането с решение за предоставяне на имотите в изпълнение на задължението си по ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ.

Съгласно § 27, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ, неприключилите производства по обезщетяване със земеделски земи от общинския поземлен фонд се приключват по досегашния ред. В случая, Общинският съвет е бил длъжен в съответствие с чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ единствено да съобрази налице ли са предпоставките за приемане на решение в съответствие с § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ.

При положение, че с решение № 552 /24.08.1993 г. на ПК С. /л. 26 и сл/, на наследниците на Л. С. /между които и жалбоподателя/ е признато правото на възстановяване на собственост в съществуващи/възстановими/ реални граници на изрично посочените в него ниви и ливади, то е налице предпоставката на § 27, ал. 2, т. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ, а именно: установяване на границите на земеделските имоти, за които е издадено решение на общинската служба по земеделие за признаване на правото на възстановяване на собствеността в съществуващи или възстановими стари реални граници. От цитираната разпоредба става ясно, че общинският съвет е бил длъжен единствено да съобрази наличието на предпоставките за приемане на решение в съответствие с § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ, във връзка с чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ, наличието на мотивирано искане от ОСЗ и приложените към него скици- проект, а не да постановява отказ. Законодателят не е регламентирал правомощия на общинския съвет да извършва проверка дали имотите се възстановяват в същата местност. Правото на собственост може да бъде възстановено не само в същата местност, в която имотът се намира, но и във всяка друга, която да е в рамките на съответното землище. При наличие на условията, визирани в правната норма и при отправено по съответния ред искане за признаване на определено право, административният орган е бил длъжен да издаде акта. В такива случаи той действа при условията на обвързана компетентност. / Р № 6066 ОТ 20.06.2022 Г. ПО АДМ. Д. № 2454/2022 Г., IV ОТД. НА ВАС, Р № 14946 от 05.11.2019 г. по адм. д. № 3622/2019 г., Р № 5349 от 27.04.2021 г. по адм. д. № 148/2021 г., IV отд. на ВАС и др /. Общинският съвет е бил длъжен единствено да съобрази наличието на предпоставките за приемане на решение в съответствие с § 27, ал. 2, т. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ, във връзка с чл. 45ж, ал. 2 ППЗСПЗЗ. В кръга на правомощията на Общинския съвет липсва възможност да преценява други обстоятелства освен посочените в закона, а именно налице ли е решение на Общинската служба по земеделие за признато право на възстановяване, мотивирано искане от ОСЗ и приложения към него скици-проект. След като всички тези изискуеми императивни условия в случая са били налице ОбС – С. не е имал правно основание да постанови обжалвания отказ. Възстановяването на правото на собственост върху земеделски земи се извършва с решения от ОСЗ, която е компетентният орган, т. е. произнасянето по реституционното искане за възстановяването на собствеността е единствено в компетентността на ОСЗ, като само тя може да прецени дали са налице пречки за реституция, а общинският съвет единствено следва да проведе процедурата по чл. 45ж, ал. 2 ППЗСПЗЗ. / В този смисъл Р № 11 ОТ 03.01.2023 Г. ПО АДМ. Д. № 7525/2022 Г., IV ОТД. НА ВАС/. В обобщение и съобразно конкретиката на случая извън правомощията на общинския съвет е да преценява дали имотите, които следва да бъдат възстановени по реда на ЗСПЗЗ, се намират в същата или друга местност. В чл. 10а, ал. 2 от ЗСПЗЗ е предвидена възможност собствеността върху земите, чиито граници не съществуват, да се възстановява в реални граници върху равностойни по количество земи в землището на съответното населено място или в съседно землище, а със съгласието на собствениците - и в друго землище след завършване на земеразделянето и уедряване на имотите в него. Следователно не е налице основание за постановяване на отказ, тъй като правото на собственост може да бъде възстановено не само в същата местност, в която имотът се е намирал, но и във всяка друга местност в рамките на съответното землище. Ето защо настоящият съдебен състав намира, че незаконосъобразно, в противоречие с материалния закон - ЗСПЗЗ и

ППЗСПЗЗ-Общински съвет-С. е отказал да предостави за възстановяване на наследниците на Л. С. процесните три имота, поради което решението в обжалваната му част следва да бъде отменено, а преписката да бъде върната на общинския съвет за ново произнасяне по мотивираното искане на Общинска служба по земеделие - [населено място] с вх. № 5800-61 от 21.09.2022 г. и докладна записка с изх. № 5800-62 от 2.02.2023 г. на кмета на Община-С. относно предоставяне за възстановяване на наследниците на Л. С. на проектните имоти, описани по-горе.

С процесният отказ се прегражда пътят за упражняване на правото на наследниците на Л. С. да получат в обезщетение земи от общинския поземлен фонд при условията и по реда на чл. 10б от ЗСПЗЗ.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора и по арг. от чл. 143 ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 10 лв. д т. и 2 500 лв. заплатено адв. възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1891 от заседание на Общински съвет –С., проведено на 23.02.2023г, Протокол № 46 в ЧАСТТА по т.2 с която на осн. чл. 21 ал.1 т.8 от ЗМСМА и чл. 8 ал.1 от ЗОС се отказва да се предостави за възстановяване на наследниците на Л. Т. С. изрично посочените общински недвижими имоти, находящи се в землището на [населено място], а именно:

2.1. Проектен имот № 23039.3.388 /попадащ в имот кад. № 23039.3.107, АОС 13710/ 2015/,

2.2. Проектен имот № 23039.3.390 /попадащ в имот кад № 23039.3.107, АОС 13710/ 2015г,

2.3 Проектен № 23039.9.493/ попадащ в имот кад № 23039.9.308, АОС 18964/ 2022г.

ИЗПРАЩА административната преписка на Общински съвет С. за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивната част на решението в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА Общински съвет С. да заплати на И. Б. А. разноски в размер общо на 2510 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се връчи на страните на осн. чл.138 АПК .

СЪДИЯ: